

Městský soud v Praze
Hyberská 1006/18
111 21 Praha 1

Námitka podjatosti senátu 5A Městského soudu v Praze v řízení 5A 106/2015

I.

Spolek SOS Lubenec je jedním z účastníků správního řízení o stanovení průzkumného území na lokalitě Čertovka, kteří jsou přímo dotčeni na svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí správního orgánu. Spolek SOS Lubenec se stal zároveň osobou zúčastněnou na řízení tím, že soudu ve stanovené lhůtě výslovně oznámil, že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné.

II.

Podle informací, které jsou již delší dobu všeobecně známé, byly podány na lokalitě Čertovka dvě žaloby zpochybňující rozhodnutí správního orgánu. První z nich byla podána spolkem Za záchranu kostela sv. Jiljí, druhá pak s časovým odstupem deseti dnů obcemi Lubenec a Tis a spolkem Severočeský ocelot. V době, kdy od podání první ze žalob uběhlo už 20 dní a kdy se blížil se konec zákonné lhůty pro soudní rozhodnutí o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, spolek SOS Lubenec nebyl stále ještě vyrozuměn o probíhajícím řízení a o možnosti v něm uplatňovat práva osoby zúčastněné. Na základě zjištění, že nebyly vyrozuměny také další spolky, jsem se rozhodl telefonicky ověřit u městského soudu, zda vůbec soudní řízení běží. Během několika telefonátů v pátek 17. a v pondělí 20. července jsem se dozvěděl pouze číslo soudního řízení a pak už jen důvody, proč mi nebylo možné poskytnout další informace (odpovědná osoba je na obědě, stále není přítomna, nejdou počítače, protože nejde elektřina, stále nejde elektřina ...). V úterý ráno 21. července mi během telefonního hovoru pracovnice soudu sdělila, že o probíhajícím řízení byla vyrozuměna pouze Správa úložišť radioaktivních odpadů (dále jen Správa úložišť), a že osoba, která by mi mohla sdělit důvod, proč tomu tak je, má dovolenou. Tato informace byla podnětem pro to, abych obratem napsal mail na městský soud, v němž jsem se dožadoval vysvětlení a zjednání nápravy.

Ještě téhož dne soud odeslal vyrozumění o probíhajícím řízení, které mi bylo doručeno následujícího dne, ve středu 22. července. Pro případné oznámení o uplatnění práv osoby zúčastněné a pro vyjádření k návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě soud stanovil desetidenní lhůtu. Desátý den stanovené lhůty připadl na sobotu 1. srpna, proto posledním dnem lhůty byl následující pracovní den, pondělí 3. srpna. S dostatečnou časovou rezervou jsem za spolek SOS Lubenec odeslal 30. července soudu oznámení o účasti našeho spolku v řízení s vyjádřením k návrhu na přiznání odkladného účinku. To bylo doručeno následujícího dne, kdy jsem obdržel potvrzující SMS o doručení. Vzhledem ke stanovené lhůtě bylo možné rozhodnutí soudu očekávat nejdříve v úterý 4. srpna a poštovní zásilku s ním o den později. Když ve dnech 5.

ani 6. srpna nebyla spolku SOS Lubenec doručena od soudu žádná zásilka, pro jistotu jsem ověřil u žalobce, zda ani jemu nebyla doručena zásilka od soudu. Zjistil jsem, že soud rozhodl už několik dní před skončením lhůty, kterou sám stanovil obeslaným k vyjádření.

Žalobci, spolku Za záchranu kostela sv. Jiljí, bylo doručeno zamítavé usnesení o odkladném účinku již poslední den běhu stanovené lhůty v pondělí 3. srpna, razítko na obálce je páteční z 31. července a samotné rozhodnutí je datováno 29. července. Také z textu usnesení je zřejmé, že nejde o vadu administrativní v podobě chybně uvedeného data rozhodnutí, ale o procesní vadu. Soud vzal při rozhodování v úvahu vyjádření pouze jediné osoby zúčastněné na řízení - Správy úložišť. Dodatečně obeslaným subjektům, které přicházely v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, soud stanovil kratší lhůtu k vyjádření, než jakou stanovil Správě úložišť, a nadto ani nevyčkal s rozhodnutím do uplynutí této lhůty na případná vyjádření obeslaných osob.

V následujících dnech jsem ještě zjistil, že spolek SOS Lubenec není jedinou osobou zúčastněnou na řízení, která byla vadným postupem soudu zkrácena na svých právech. Dalším takovým subjektem je spolek Calla – Sdružení pro záchranu prostředí, který 3. srpna oznámil soudu, že bude v tomto řízení rovněž uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Protože soud nevyčkal konce lhůty, kterou stanovil obeslaným pro možnost vyjádřit se k návrhu na přiznání odkladného účinku, logicky nemohla být vyjádření obou spolků brána v potaz při rozhodování.

III.

Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu vyplývá, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Pokud takový vztah neoznámí sám soudce, nelze jej prokázat přímo. V tomto konkrétním případě však existují objektivní okolnosti, které vedou k pochybnostem o nestrannosti a nezávislosti soudu. Jak je patrné z výše uvedeného, soud už na počátku řízení zaujal rozdílný přístup k subjektům, které přicházely v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, podle toho, zda svým názorem stojí na straně žalovaného (správního orgánu), či na straně žalobce (veřejnosti). Soud navíc takový přístup uplatňuje opakovaně. Hned po zahájení řízení soud obeslal vyrozuměním o probíhajícím řízení pouze Správu úložišť, jejíž žádosti bylo vyhověno právě napadeným rozhodnutím žalovaného. Až na základě mé výzvy zasláné mailem soud dodatečně obeslal i další subjekty, které přicházely v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení a které byly žalobcem v žalobě označeny s odkazem na napadené rozhodnutí jako "odvolatel 1" a "odvolatel 2". I přes vyjádření mých obav obsažené v mailu, že by nerovným přístupem k účastníkům ze strany soudu mohlo dojít ke krácení práv některých z účastníků, soud stanovil dodatečně obeslaným subjektům kratší lhůtu k vyjádření, než jakou stanovil Správě úložišť. Flagrantním porušením zásady rovnosti účastníků soudního řízení pak bylo, že soud rozhodl o návrhu na odklad účinku žaloby ještě před uplynutím této lhůty k vyjádření, čímž dal celé skupině dodatečně obeslaných osob paušálně najevo, že na jejich případná vyjádření nebude brát při rozhodování zřetel. Soud tímto svým vadným postupem skutečně nechal při rozhodování v úvahu vyjádření dvou spolků, spolku SOS Lubenec a spolku Calla – Sdružení pro záchranu prostředí.

Jak se k otázce podjatosti vyjádřil Ústavní soud, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda - s ohledem na okolnosti případu - lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429).

S ohledem na uvedené existující objektivní skutečnosti i s přihlédnutím k marnému vyjádření mých obav o nestranný přístup k účastníkům řízení vznáším dle § 8 odst. 5 s. ř. s. námitku podjatosti soudkyň senátu 5A Městského soudu v Praze. Jsem přesvědčen, že důvodem nerovného přístupu soudu k účastníkům soudního řízení může být jediné podjatost, lhostejno zda ve vztahu k účastníkům nebo k věci samé. Je tudíž evidentní, že senát soudu uplatňující k účastníkům řízení diferencovaný přístup takové povahy a intenzity jako doposud, nebude moci ani schopen i přes zákonem stanovené povinnosti dospět k nezávislému a nestrannému rozhodnutí (srov. nález Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 SbNU 11).

V Lubenci dne 17. 8. 2015

Pavel Pavlík

za spolek **SOS Lubenec**

Pod Tratí 191, 439 83 Lubenec

Korespondenční adresa:

Chýšská 109, 439 83 Lubenec

IČ: 22612951